

K O P G E K

Sam en de tekening die niet op tafel paste

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeldeditie met Sam

Sam wil een familietekening maken. Een hele mooie, voor aan de muur. Op tafel ligt een vel papier. Het lijkt groot genoeg. Voorlopig dan.

Eerst tekent Sam zichzelf. Twee ogen, een neus en een glimlach. De glimlach wordt breed. 'Zo kijk ik als ik iets leuks bedenken.'

Dan komt mama erbij. En papa. En natuurlijk Bobby. Maar de staart van Bobby past niet meer op het papier.

Sam probeert een kleiner staartje. Nee. Dat klopt niet. Bobby kijkt vanaf de vloer toe, met de echte staart keurig op zijn eigen plek.

‘Misschien heb je meer papier nodig,’ zegt mama. Uit een kast komt een grote rol. Sam trekt eraan. En nog een stukje. En nog een stukje.

Het papier rolt over de tafelrand naar de grond. ‘Zo groot is onze familie niet!’ Lacht papa. Sam denkt even na. ‘Onze verhalen wel.’

Aan het begin tekent Sam een deur. ‘Dit is waar je binnenkomt.’ De deur krijgt een grote bel. Van binnen klinkt in gedachten al een vrolijk hallo.

Mama tekent er schoenen bij. ‘Voor de keren dat we samen op pad gaan.’ Grote schoenen en kleine schoenen, allemaal door elkaar.

Sam tekent een plas onder de schoenen. 'En voor die keer dat we nat werden.' Mama tekent er een paraplu boven. Eentje met gele stippen.

Papa kiest een andere plek. Daar verschijnt een pan met een kromme pannenkoek. ‘Deze was een beetje mislukt,’ zegt papa. ‘Maar wel lekker.’

Sam weet het nog. De pannenkoek leek op een olifant. Dus krijgt hij nu een slurf. En twee oren van aardbeien. Zo klopt hij precies.

Op het volgende stuk papier komen een boek en een zachte stoel. Sam tekent er twee armen omheen. ‘Hier lees je mij voor.’

‘En soms lees jij mij voor,’ zegt mama. Sam knikt. ‘Dan verzin ik de woorden.’ Het getekende boek krijgt alvast een paar kronkelletters.

Bobby komt kijken en snuffelt aan de rand van het papier. Precies waar de poot staat, maakt Sam een potloodstip. 'Jij hoort er ook bij.'

Van de stip maakt Sam een grote pootafdruk. Daarnaast komt de staart. Deze keer past hij helemaal. Er is zelfs plaats voor een extra vrolijke krul.

Inmiddels ligt de tekening tot in de gang. Papa stapt er voorzichtig overheen. ‘We kunnen bijna op bezoek in ons eigen papierhuis.’

Dan stoot Sam per ongeluk tegen een beker water. Het water loopt over een versgetekende bloem. De rode kleur wordt een grote, natte vlek.

‘O nee.’ Sam trekt de handen terug. De bloem is weg. Ook een stukje van de mooie stoel is nu roze. Even wil niemand iets zeggen.

Mama pakt een doek en dept het water op. Papa schuift de beker weg. Sam kijkt nog steeds naar de vlek. 'Nu is het verpest.'

'We laten het eerst drogen,' zegt mama. Samen gaan ze even op de echte stoel zitten. Daar kun je gelukkig ook zonder tekening een knuffel krijgen.

Als het papier droog is, ziet Sam iets. De vlek heeft twee ronde kanten. En in het midden een klein kuiltje. Net een hart.

Met een rood potlood trekt Sam er een lijn omheen. ‘Dit is waar alle knuffels wonen.’ Het hart wordt het grootste ding op de hele tekening.

Nu mag iedereen iets kleins toevoegen. Mama tekent een pleister. 'Voor als iemand valt.' Papa tekent een grap met een heel lange neus.

Sam tekent een dekentje. En een lamp die 's avonds zachtjes brandt. Kleine dingen, maar zonder die dingen zou het huis anders voelen.

Er is nog een leeg stuk over. ‘Voor wie is dat?’ Vraagt papa. Sam legt het potlood neer. ‘Voor iedereen die er nog bij mag.’

Ze tekenen een paar lege fotolijstjes. Daar kunnen later meer lieve mensen in komen. Onder de lijstjes groeit alvast een rij kleurige bloemen.

Aan het einde van de rol schrijft mama: 'Hier horen wij bij elkaar.' Sam trekt een lange lijn terug naar het begin. Een weg tussen alle verhalen.

Met hulp hangen ze de tekening laag langs de muur. Hij past niet boven de tafel. Hij past niet naast de kast. Hij past door de hele gang.

Sam is de gids. 'Hier regende het. Hier aten we een olifant. En hier wonen de knuffels.' Mama en papa lopen langzaam mee.

Bobby loopt achter hen aan en gaat precies onder de getekende staart zitten. 'Die plek heb je goed gekozen,' zegt Sam.

Voor het slapengaan bekijkt Sam nog één keer het rode hart. Zonder de omgevallen beker was dat er niet geweest. Wat een geluk bij een nat ongeluk.

Het potlood ligt klaar voor morgen. Want een familie is nooit helemaal uitgetekend. Er komen steeds nieuwe verhalen bij. En gelukkig is er nog papier.

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.